

Sygn. akt I C 1231/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lutego 2020 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Daria Ratymirska

Protokolant: p. o. prot. sęd. Oliwia Zielińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 stycznia 2020 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko S. S.

o zapłatę kwoty 2141,26 zł

I. oddała powództwo;

II. zasądza od strony powodowej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz pozwanego S. S. kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty.

(...)

UZASADNIENIE

(...) S.A. w W. wniósł pozew przeciwko S. S. o zapłatę kwoty 2141,26 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 29 maja 2017r. do dnia zapłaty. Podał w uzasadnieniu, że w dniu 11 lipca 2016r. nastąpiło zalanie wodą mieszkania, znajdującego się poniżej mieszkania pozwanego. Przyczyną zalania było rozszczelnienie rury PCV, odprowadzającej wodę z wanny w mieszkaniu pozwanego. Strona powodowa naprawiła szkodę w ramach umowy ubezpieczenia mieszkania, wypłacając poszkodowanemu odszkodowanie w kwotach 1291,26 zł i 850 zł. Wskazała, że pozwany ponosi bezsporną winę w spowodowaniu zdarzenia, dlatego dochodzi od niego zwrotu wypłaconego świadczenia.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany przyznał, że doszło do zalania w.w. lokalu, jednak zaprzeczył, aby ponosił winę za to zdarzenie. Podniósł, że do zalania lokalu doszło na skutek nieszczelności odpływu wanny w mieszkaniu pozwanego, co spowodowane zostało utratą przez kielich rury odpływowej szczelności wskutek degradacji gumowej uszczelki zabezpieczającej. Wyciek nie stanowił konsekwencji niewłaściwego montażu odpływu, bowiem instalacja kanalizacyjna funkcjonowała prawidłowo i bezawaryjnie przez sześć lat. Przyczyną była wada materiału. Z ostrożności, pozwany zakwestionował żądanie powoda również co do wysokości, która jego zdaniem pozostała niedowodniona.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 lipca 2016r. nastąpiło zalanie wodą mieszkania, położonego w K. przy ul. (...), poniżej mieszkania pozwanego. Przyczyną zalania było rozszczelnienie rury PCV, odprowadzającej wodę z wanny w mieszkaniu pozwanego, wskutek degradacji gumowej uszczelki zabezpieczającej. Instalacja kanalizacyjna funkcjonowała prawidłowo i bezawaryjnie przez sześć lat.

Dowód:

zeznania świadków: K. S., D. B. (k-33)

zeznania pozwanego (k-34)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Poza sporem w niniejszej sprawie było, że powodowy zakład ubezpieczeń zapłacił na rzecz poszkodowanego odszkodowanie w deklarowanej kwocie, z tytułu szkody, objętej ubezpieczeniem, spowodowanej zalaniem mieszkania.

Zgodnie z przepisem art. 828§ 1 kc, jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania. Jeżeli ubezpieczyciel pokrył tylko część szkody, ubezpieczającemu przysługuje co do pozostałej części pierwszeństwo zaspokojenia przed roszczeniem ubezpieczyciela.

Roszczenie ubezpieczającego do sprawcy szkody, przewidziane w powołanym przepisie, przechodzi na ubezpieczyciela przez sam fakt zapłaty. Przesłanką nabycia jest tu jednak - obok wypłaty odszkodowania ubezpieczeniowego - odpowiedzialność sprawcy szkody. W myśl przepisu art. 415 kc, kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Warunkiem koniecznym odpowiedzialności odszkodowawczej, na podstawie przepisu art. 415 kc, jest łączne spełnienie następujących przesłanek: bezprawności działania lub zaniechania, winy po stronie sprawcy, wystąpienia szkody oraz związku przyczynowego między bezprawnością działania lub zaniechania sprawcy a szkodą poniesioną przez powoda. Ciężar dowodu w tym zakresie spoczywa, zgodnie z art. 6 kc, na powodzie. Strona powodowa nie wykazała jednak w niniejszej sprawie, że sprawcą szkody był pozwany, że to jego zawinione, bezprawne działanie (zaniechanie) doprowadziło do powstania szkody w majątku ubezpieczonego.

Zarazem wskazać należy, że przepis art. 433 kc nie ma zastosowania do odpowiedzialności za szkodę, polegającą na zalaniu lokalu, położonego poniżej, z lokalu, znajdującego się na wyższej kondygnacji. Pogląd taki należy uznać za ugruntowany i konsekwentny (por. Uchwała Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego – Izba Cywilna z dnia 19.02.2013r., III CZP 63/12).

Twierdzenia strony powodowej, jakoby rozszczelnienie rury PCV, odprowadzającej wodę z wanny w mieszkaniu pozwanego świadczyło o bezspornej winie pozwanego w spowodowaniu zdarzenia, nie zasługiwały na uwzględnienie. Jak ustalono na podstawie w.w. dowodów, do nieszczelności doszło wskutek degradacji gumowej uszczelki zabezpieczającej. Instalacja kanalizacyjna w mieszkaniu pozwanego funkcjonowała prawidłowo i bezawaryjnie przez sześć lat. Trudno uznać, aby pozwany mógł przeciwdziałać takiemu zdarzeniu. Sam fakt, że do zalania doszło poprzez wydostanie się wody z lokalu pozwanego, nie może stanowić o odpowiedzialności pozwanego za szkodę. Nie można też obciążać go odpowiedzialnością za degradację uszczelki gumowej, co pozostawało poza zakresem jego kontroli, a zarazem brak było podstaw do przyjęcia, że instalacja kanalizacyjna została w nieprawidłowy sposób zamontowana czy też eksploatowana przez pozwanego. Powód nie wykazał, aby zachowanie pozwanego było bezprawne i zawinione, tj. aby było sprzeczne z przepisami prawa, naganne czy choćby obiektywnie nieprawidłowe, co w konsekwencji miało doprowadzić do wyrządzenia szkody.

W oparciu o przeprowadzone w sprawie dowody, nie można zatem ustalić odpowiedzialności pozwanego w świetle art. 415 kc, a w konsekwencji brak jest podstaw do uwzględnienia roszczeń regresowych strony powodowej na podstawie art. 828§1 kc.

Na uwzględnienie zasługiwał również drugi zarzut pozwanego. Przepis art. 828§1 kc nie stwarza domniemania, że suma odszkodowania wypłaconego przez zakład ubezpieczeń odpowiada zakresowi odpowiedzialności osoby, która wyrządziła szkodę, Roszczenie ubezpieczyciela, oparte na tym przepisie, podlega ogólnym zasadom w zakresie

ciężaru dowodu w procesie (por. wyrok SA w Szczecinie z dnia 8.07.2015r., I ACa 224/15). Sąd nie jest tu związany wysokością faktycznie wypłaconego odszkodowania. Granicą odpowiedzialności sprawcy szkody jest jej rzeczywista wysokość, przy czym nie może ona przekraczać faktycznie wypłaconego odszkodowania. W toku procesu pozwany może kwestionować wysokość i zakres świadczeń wypłaconych przez zakład ubezpieczeń, podnosząc w szczególności, że ubezpieczyciel świadczył nadmiernie w stosunku do szkody, poniesionej przez pokrzywdzonego (por. wyrok SA w Warszawie z dnia 14.10.2014r., VI ACa 57/14). W rozpoznawanej sprawie powód nie przedłożył żadnych dowodów na okoliczność wysokości szkody (ograniczając się do stwierdzenia, że proces likwidacji szkody został przeprowadzony z należytą starannością i w oparciu o najwyższe standardy obsługi likwidacji szkód), co także uzasadnia oddalenie powództwa.

Orzeczenie w pkt II wyroku oparto na przepisach art. 98 § 1 i 3 kpc. Powód, jako przegrywający sprawę, powinien zwrócić pozwanemu koszty procesu, w skład których wchodzi wynagrodzenie pełnomocnika, będącego radcą prawnym, w stawce minimalnej, uzależnionej od wartości przedmiotu sporu.